

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นภาษาพูดและภาษาเขียน เป็นเอกลักษณ์ และภูมิปัญญาของชาติที่ใช้ในการสื่อสาร เรียนรู้ พัฒนาตน ชำรงสังคมและรักษาความเป็นชาติให้ยืนยงมั่นคง ในสภาวะปัจจุบันกระแสโลกาภิวัตน์มีผลกระทบรุนแรง ทั้งเป็นโอกาสและภัยคุกคามต่อสังคม ทำให้ประเทศไทย ซึ่งกำลังเร่งพัฒนาต้องเผชิญกับความผันผวนทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม พื้นฐานทางสังคม และวัฒนธรรม เอกลักษณ์ทางภาษา และภูมิปัญญาของชาติ ขาดการสืบต่อเชื่อมโยงอย่างชัดเจน และเป็นระบบ ก่อให้เกิดปัญหาศีลธรรม ปัญหาสังคม และปัญหาการพัฒนาทุกด้าน ภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาของชาติ และเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนทุกระดับ ปี พ.ศ. 2539–2544 เฉลี่ยเพียงร้อยละ 53–58 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 1–2)

สังคมไทยมีภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ ที่แสดงถึงเอกลักษณ์ ความเจริญรุ่งเรือง และเป็นมรดกที่บรรพชนได้สร้างขึ้นมาแต่อดีต คนไทยควรตระหนักในหน้าที่ของตนเอง โดยช่วยกันรักษาภาษาไทยให้คงอยู่ตลอดไป ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (วาสนา บุญสม. 2541 : 35) ความว่า

... ภาษาเป็นสิ่งสำคัญสำหรับบ้านเมือง ขอให้ร่วมมือช่วยกันรักษามาตรฐานของภาษาไทย ในปัจจุบันนี้ปรากฏว่าได้มีการใช้ถ้อยคำออกจะฟุ่มเฟือยและไม่ตรงกับความจริงอยู่เนือง ๆ ทั้งการออกเสียงก็ไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี ถ้าปล่อยให้เป็นอย่างนี้ ภาษาของเราจะมีแต่จะทรุดโทรม ชาติไทยของเรามีภาษาของเราใช้เองเป็นสิ่งประเสริฐอยู่แล้ว เป็นมรดกตกทอดมาถึงเรา ทุก ๆ คนจึงมีหน้าที่ที่จะต้องรักษาไว้ ...

ดังนั้นหลักสูตรในระดับประถมศึกษา ได้กำหนดวิชาภาษาไทยซึ่งเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้กำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตรเพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะ คือ มีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมีความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์พื้นฐานของการเรียนภาษาไทย สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสาร ทั้งการรับ และการถ่ายทอด ความรู้สึกนึกคิดอย่างมีประสิทธิภาพ และสัมฤทธิ์ผล สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง

เหมาะสมกับกาลเทศะ และบุคคล ตลอดจนใช้ภาษาในเชิงสร้างสรรค์ได้ มีนิสัยรักการอ่าน รู้จักเลือกหนังสืออ่าน ใช้เวลาว่างในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือ สื่อมวลชน และแหล่งความรู้อื่น ๆ สามารถใช้ประสบการณ์ต่าง ๆ เรียนรู้อย่างมีเหตุผล มีความรู้ ความเข้าใจ และเจตนาดีที่ถูกต้องต่อการเรียนภาษาไทย การเว้นวรรคตอน และเครื่องหมายวรรคตอน ทั้งในด้านวัฒนธรรมประจำชาติ และการสร้างเสริมความงามในชีวิต (กรมวิชาการ. 2539 : 1)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ส่งเสริมให้โรงเรียนในสังกัดได้เร่งรัดพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย กล่าวคือ กำหนดให้นักเรียนชั้นประถมศึกษา จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทย โดยมีคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 70 และจำนวนนักเรียนที่มีประสิทธิภาพในการอ่านคล่อง เขียนคล่อง ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 ของจำนวนนักเรียนที่มีสมรรถภาพในการอ่านคล่อง เขียนคล่อง ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 ของจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ และยังได้กำหนดมาตรการให้มีการติดตาม กำกับ และส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตร และการคิดค้นนวัตกรรม การสร้างเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนโยบายพัฒนา หลักสูตรในระดับประถมศึกษา และในระดับมัธยมศึกษาต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ. 2536 : 8 – 11)

การเรียนการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทยในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงแนวคิดไปจากเดิมไม่ เน้นการอ่านออกเขียนได้อย่างเดียว แต่เน้นการสอนเพื่อการสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ และการใช้ภาษาในฐานะเครื่องมือการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาความคิด และคิดได้อย่างชาญฉลาดรอบคอบ ขณะเดียวกัน การสอนภาษาไทยจะต้องเน้น การรักภาษาไทย ในฐานะที่เป็นวัฒนธรรม และถ่ายทอดวัฒนธรรมที่บรรพบุรุษได้สร้างสรรค์ ในรูปของหลักภาษา สถานศึกษาจะต้องพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนที่มีความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เป็นบุคคลที่มีความรู้ดี มีทักษะกระบวนการคิด เป็นเครื่องมือ เสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน การอยู่ร่วมกันเป็นสังคมที่สันติสุข สมาชิกในสังคมจะต้องมี ความเข้าใจอันดีต่อกัน (กรมวิชาการ. 2544 : 1 – 5) มีความมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีมีทักษะทางภาษา ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนอ่านคล่อง เขียนคล่อง มีนิสัย รักการอ่าน และมีความคิดกว้างไกล (กระทรวงศึกษาธิการ. 2533 : 8 – 9)

การสอนจึงต้องปูพื้นฐานให้ถูกต้องและดีพอที่จะนำไปใช้ในชีวิต และประกอบ อาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ รู้จักจดจำและแสดงความคิดเห็นได้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2528 :

53 – 54) อันก่อให้เกิดความมีเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทยเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน (กรมวิชาการ. 2544 : 3)

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยเท่าที่ผ่านมายังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังไม่เป็นที่น่าพอใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังจะเห็นได้จากรายงานการประเมินผลในระดับชาติ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ปีการศึกษา 2546 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 65.00 ซึ่งนับว่าผลการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ (กรมวิชาการ. 2546 : 16) และการประเมินคุณภาพการเรียนการสอนในระดับโรงเรียน ในการประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ในการจัดการเรียนวิชาภาษาไทย จะพบปัญหาในเรื่องการสะกดคำผิดในเรื่อง สระ พยัญชนะและวรรณยุกต์แล้วนักเรียนยังไม่สามารถอ่าน เขียน และใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง ซึ่งปัญหาดังกล่าวส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยต่ำ คะแนนเฉลี่ยในปีการศึกษา 2546 เฉลี่ยร้อยละ 68.50 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ระดับที่ไม่น่าพอใจ (โรงเรียนบ้านเหล่าใหญ่. 2547 : 6 – 7) ซึ่งสาเหตุของปัญหาอาจเนื่องมาจาก ครูผู้สอนภาษาไทยบางคนยังยึดหลักเกณฑ์ทางภาษาอย่างเคร่งครัด จนไม่ศึกษาสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง จึงทำให้ขาดวิธีสอนที่ดีมีประสิทธิภาพ มีประสบการณ์ในเรื่องของการสอนไม่เพียงพอ นอกจากนี้ยังมีปัญหาที่เกิดจากตัวนักเรียนเอง เช่น นักเรียนไม่ชอบวิชาภาษาไทย ไม่เห็นความสำคัญและคุณค่าภาษาไทย ตลอดจนไม่รู้จุดมุ่งหมายที่แท้จริงของวิชาภาษาไทย จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร (เรวดี อาษานาม. 2537 : 317 - 321) จากปัญหาดังกล่าว วิธีสอนและนวัตกรรมที่จะนำมาทดลองเพื่อใช้แก้ปัญหาและเป็นแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนภาษาไทยได้วิธีหนึ่ง คือ การใช้แบบฝึกทักษะ ซึ่งสนอง คำศรี (2532 : 25) กล่าวว่า วิธีที่จะฝึกทักษะให้ได้ผลดี คือการฝึกทักษะด้วยแบบฝึก เพราะแบบฝึกเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดความสนุกสนาน และประสบผลสำเร็จในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับอนงค์ศิริ วิชาลัย (2536 : 27) ว่าแบบฝึกเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาดีขึ้น เพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่ได้เรียนมาแล้ว มาฝึกให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น แบบฝึกจะทำให้เกิดความแม่นยำ คล่องแคล่วในแต่ละทักษะสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กรมวิชาการ. 2535 : ไม่มีเลขหน้า)

นอกจากนี้ยังมีผลงานวิจัยหลายเรื่องที่ได้แสดงว่าแบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ได้แก่ มะลิ อาจวิชัย (2540 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการสร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กน แม่กค และแม่กบ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ; ณัฐพงศ์ สวางค์ดุษี่ (2542 : บทคัดย่อ) ที่ได้สร้างแบบฝึกทักษะเรื่อง การสะกดคำยากวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และนิพาพร วงษ์ศิลา (2545 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการพัฒนาแบบฝึกทักษะการสะกดคำยาก วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 ผลงานวิจัยทั้ง 3 เรื่องดังกล่าว ได้ผลสอดคล้องกัน คือ แบบฝึกทักษะ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ และนักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลัง การเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

การจัดการเรียนการสอนของครูในปัจจุบัน ครูยังยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง ไม่เน้น ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ครูสอนเนื้อหาจากบทเรียนซ้ำซาก นักเรียนต้องอ่าน ต้องจำมากกว่า การฝึกทักษะอื่น ไม่ส่งเสริมความคิด จึงสร้างความเบื่อหน่ายให้กับผู้เรียน (มณฑา ธงอินเนตร. 2538 : 12) จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนี้เป็นอย่างดี และ จะต้องมียุทธวิธีการสอนที่จะทำให้ให้นักเรียนเข้าใจ สามารถจดจำและนำไปใช้ได้ถูกต้อง วิธีหนึ่งที่น่าสนใจ คือการใช้แบบฝึก เนื่องจากแบบฝึกเป็นสื่อที่ทำให้การเรียน การสอน บรรลุผลตามจุดประสงค์อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

จากเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้ผู้วิจัย ซึ่งเป็นครูผู้สอนภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 มีความสนใจที่จะพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการใช้เครื่องหมายวรรคตอนกับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเหล่าใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทย รวมทั้ง การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน และการเขียน ในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

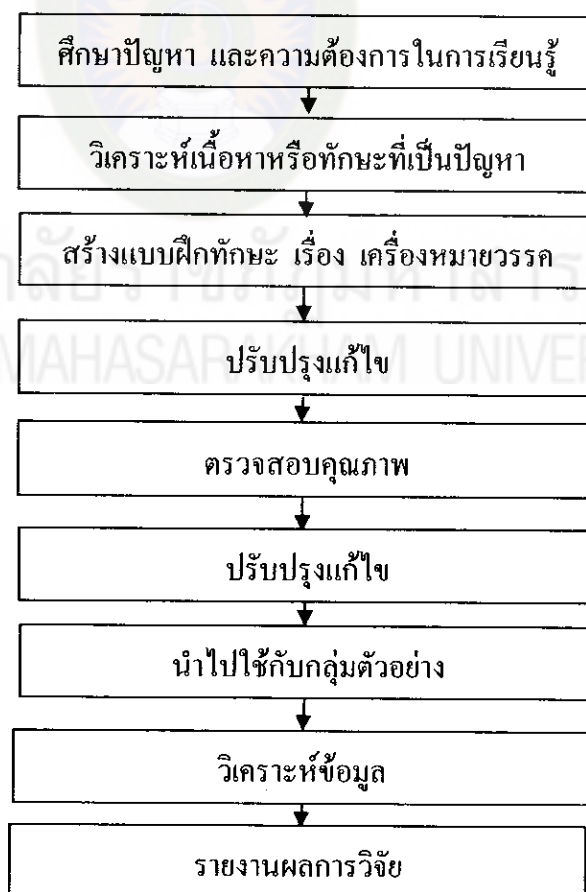
1. เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการเรียนรู้การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การใช้ เครื่องหมายวรรคตอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกทักษะ
3. เพื่อเปรียบเทียบความคงทนของการเรียนรู้ เรื่อง การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ระหว่างการทดสอบหลังการทดลองกับการ ทดสอบซ้ำหลังการทดลอง
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนการสอน เรื่อง การใช้ เครื่องหมายวรรคตอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกทักษะ

สมมติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะ เรื่อง การใช้เครื่องหมายวรรคตอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง การใช้เครื่องหมายวรรคตอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าก่อนเรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัย ได้ศึกษาและกำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างแบบฝึกทักษะ เรื่อง การใช้เครื่องหมายวรรคตอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยดัดแปลงตามลำดับขั้นตอนของ กรมวิชาการ (2546 : 145 – 146) ซึ่งประกอบไปด้วยขั้นตอนการพัฒนา 9 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนบ้านเหล่าใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 จำนวน 1 ห้อง มีนักเรียนจำนวน 23 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนบ้านเหล่าใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 จำนวน 23 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. ตัวแปร

- 3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการใช้เครื่องหมายวรรคตอน
- 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 3.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การใช้เครื่องหมายวรรคตอน
 - 3.2.2 ความคงทนในการเรียน เรื่อง การใช้เครื่องหมายวรรคตอน
 - 3.2.3 ความพึงพอใจของผู้เรียน เรื่อง การใช้เครื่องหมายวรรคตอน

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 14 ชั่วโมง ทั้งนี้ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน

5. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ได้แก่

- 5.1 เครื่องหมายปริศน์ (?)
- 5.2 เครื่องหมายไม้ยมก (๓)
- 5.3 เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!)
- 5.4 เครื่องหมายไปยาลน้อย (๓)
- 5.5 เครื่องหมายมหัพภาค (.)
- 5.6 เครื่องหมายไปยาลใหญ่ (๓๓)
- 5.7 เครื่องหมายบุพัตัญญา (")
- 5.8 เครื่องหมายยัติภังค์ (-)

- 5.9 เครื่องหมายัญประกาศ (____)
- 5.10 เครื่องหมายนลิขิต ()
- 5.11 เครื่องหมายเสมอภาค (=)
- 5.12 เครื่องหมายอัฒประกาศ (“ ”)
- 5.13 เครื่องหมายทับ (/)
- 5.14 เครื่องหมายจุลภาค (,)
- 5.15 เครื่องหมายทวิภาค (:)
- 5.16 เครื่องหมายจุดไข่ปลา (...)

นียมศัพท์เฉพาะ

1. การศึกษาผลการเรียนรู้ หมายถึง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนรู้ และความพึงพอใจของนักเรียน เรื่อง การใช้เครื่องหมายวรรคตอน โดยใช้แบบฝึกทักษะ

2. แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งสำหรับผู้เรียนฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะเพิ่มขึ้น

3. แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้เครื่องหมายวรรคตอน โดยใช้แบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การสอนภาษาไทย ซึ่งประกอบด้วยสาระสำคัญ จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ และการวัดผลประเมินผล

4. ประสิทธิภาพของแบบฝึกเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ หมายถึง แบบฝึกเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80 ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการประเมินพฤติกรรมความสนใจในการเรียนรู้ และการทำแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึกทักษะแต่ละชุด ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป

5. เครื่องหมายวรรคตอน หมายถึง เครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบคำ ข้อความ วลี และประโยค เพื่อใช้ประโยชน์ต่าง ๆ ตามชนิดของเครื่องหมายที่ใช้

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทดสอบ ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง การใช้เครื่องหมายวรรคตอน จำนวน 50 ข้อ

7. ความคงทนในการเรียน หมายถึง การคงไว้ซึ่งการเรียนรู้ที่สามารถจะระลึกได้ เมื่อเวลาได้ผ่านไปในช่วงเวลา 10 วัน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ค่าความแตกต่างของ คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เครื่องหมายวรรคตอน โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการทดสอบหลังการทดลองกับการทดสอบซ้ำหลังการทดลอง โดยผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ เรื่อง เครื่องหมายวรรคตอนชุดเดิม แต่มีการสลับข้อคำถามและตัวเลือกใหม่

8. ความพึงพอใจ หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน เรื่อง การใช้เครื่องหมายวรรคตอน โดยใช้แบบฝึกทักษะ ซึ่งวัดได้จาก คะแนนการตอบแบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน เรื่อง การใช้เครื่องหมายวรรคตอน โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แบบฝึกทักษะ เรื่อง เครื่องหมายวรรคตอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพ
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกในเรื่องอื่น ๆ และในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป